

мережі; зручний (цілодобовий) графік роботи; привабливий дизайн одиниць аптечної мережі; сталість чисельності кадрів. Аналізуючи цей підхід, можемо констатувати, що автори відносять всі чинники, які впливають на прогрес розвитку до конкурентних переваг (сильних сторін). Це, на нашу думку, є найбільш вірним та оптимальним щодо характеристики конкурентних позицій мережевих бізнес-структур.

Однак, незважаючи на значну кількість переваг мережевої форми організації бізнесу, вчені також вказують на недоліки та негативні сторони їх розвитку, до яких можна віднести: зростання монополізму та зменшення конкуренції на ринку; зниження ефективності діяльності за відсутності чіткої консолідації цілей учасників мережі та уповільнення процедур прийняття рішень при її значному розширенні; зростання залежності, обмеження дій окремих суб'єктів з подальшою втратою підприємством самостійності; зниження гнучкості управління; ускладнення зв'язків між учасниками мережі; зростання трансакційних витрат як результат зростання інвестицій у підтримку і розвиток міжфірмових відносин, які можуть виявитися неефективними.

Отже, мережева структура підприємництва є одним з провідних напрямів організації та функціонування підприємницьких структур у багатьох видах економічної діяльності. Стійкість та ефективність діяльності підприємств у таких структурах обумовлюється наявністю конкурентних переваг мережевої форми організації бізнесу. Мережеві бізнес-структури слід розглядати як перспективну форму організації підприємницької діяльності, оскільки на сучасному ринку фармацевтичної продукції ефективно функціонують саме такі структури.

Список використаних джерел:

1. Бушина Н.С. Разработка методических подходов к оценке конкурентоспособности аптечных организаций на региональном уровне: дис.... канд. фармацевт. наук: 14.04.03. Курск, 2015. 249 с.
2. Власова Н.О., Колчкова О.В. Роздрібні торговельні мережі: регіональні фактори розвитку: монографія. Х., 2012. 231 с.
3. Мала Ж. В., Посилкіна О. В., Нессонова М. М. Аналіз факторів впливу на динаміку конкурентоспроможності аптечних мереж у залежності від їх типу // Управління, економіка та забезпечення якості в фармації. 2017. № 1. С. 57-65

Д'яченко А. Е., магістр
Науковий керівник: Ховрак І.В.,
к.е.н., доцент

Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського, м.
Кременчук, Україна

**МЕХАНІЗМ ПРОВЕДЕННЯ КОМПЛЕКСНОЇ ДІАГНОСТИКИ
ФІНАНСОВОГО СТАНУ БАНКУ НА ОСНОВІ РЕЙТИНГОВИХ СИСТЕМ**

Фінансовий стан банківських установ є одним із основних індикаторів спроможності банківських установ до подальшого розвитку. Зважаючи на процеси глобалізації на ринку банківських послуг, інтеграції банківського і страхового капіталів, посиленні впливу репутаційних ризиків [1-3], особливої

уваги потребує вивчення сучасних підходів до проведення комплексної діагностики фінансового стану банківських установ Одним із ефективних підходів є застосування рейтингових систем. Варто виділити два типи рейтингових систем моніторингу та оцінки фінансового стану банківських установ: 1) дистанційні системи банківського нагляду (наприклад, CAEL, що використовується у США з 1985 року, PATROL – у Італії з 1993 року, ORAP – у Франції з 1997 року); 2) недистанційні (внутрішні) системи банківського нагляду (наприклад, CAMELS, що використовується у США з 1980 року, BOPEC – у США з 1987 року, CAMEO – у США з 1988 року, PEARLS – у США з 1990 року, CAMEL – у Австрії з 1995 року, CAMELSO – в Україні з 2016 року).

Зважаючи на значну кількість рейтингових методик, доцільно застосовувати їх класифікацію: за ознакою практичного використання у банківській діяльності; за сферою розповсюдження; за ступенем прозорості; за формою спостереження; за способом згортки; за формою подання; за моделлю показника; за методом побудови; за способом оцінювання; за призначенням тощо. Така класифікація дозволяє врахувати функціональне призначення банківського рейтингу, а також потреби та інтереси потенційних користувачів такого рейтингу.

Механізм проведення комплексної діагностики фінансового стану банку на основі рейтингових систем враховує інформацію про стан зовнішнього середовища та інформацію про стан банку, на основі яких відбувається обчислення рейтингу. Це допомагає у виборі та обґрунтуванні стратегії управління банком.

Безумовно, діагностика на основі використання рейтингових систем не може гарантовано визначити абсолютну надійність чи ефективність банківської установи, оскільки динамічні зміни банківського ринку неможливо точно спрогнозувати. Кожна із наведених систем не є універсальною, і потребує на практиці роботи використовувати їх у поєднанні з іншими підходами до діагностики фінансового стану.

Список використаних джерел:

1. Кучеренко В.В., Данкевич Р., Тринчук В.В. Форми інтеграції банківського і страхового капіталу. Монографія. – Львів: Галич-Прес, 2018. – 284 с.
2. Ховрак І.В., Д'яченко А.Е. Етичні аспекти проведення аудиту фінансового стану підприємства. Економічний форум. – 2018. – № 2. – С. 266-270.
3. Ховрак І.В., Кузів О.А. Архітектура репутаційного капіталу банківських установ. Економіка. Фінанси. Право. – 2018. – № 4/3. – С. 16-19.

Жмай О. В., старший викладач

Одеський національний університет імені І. І.

Мечникова, м. Одеса, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ПРЕДИКТИВНОЇ АНАЛІТИКИ В СУЧАСНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Застосування систем інтелектуального аналізу даних в різних областях фінансової, господарської та операційної діяльності організацій сьогодні набуває все більшої актуальності. Щоб впоратися з численними виробничими завданнями